

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL** înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., prin care s-a stabilit suma totală de **lei**, reprezentând:

- lei - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- lei - contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator;
- lei - contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- lei - contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei - contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei - accesorii aferente contribuția individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei - contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei - contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- lei - contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei - contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- lei - accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- lei - contribuția angajatorului la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- lei - accesorii aferente contribuției angajatorului la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Contestația este depusă în termen legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată SC SRL solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. și a Raportului de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii acestei decizii.

Contestatoarea arată că prin decizia de impunere nr. Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin-Activitatea de Inspecția Fiscală a stabilit următoarele obligații suplimentare de plată: impozit pe venituri din salarii și asimilate salariilor în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția pentru asigurări de sănătate datorate de angajator în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei; contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei.

De asemenea, contestatoarea arată că perioada pentru care organele fiscale au calculat toate aceste contribuții este 01.12.2006-20.04.2010, iar majorările de întârziere au fost calculate pentru perioada 25.01.2007-31.10.2010.

Contestatoarea susține că, organele fiscale au considerat că toate aceste contribuții și majorări de întârziere, contestatoarea le datorează pentru dl. Vaida Alexandru, pe care l-a considerat ca fiind angajatul său, acesta fiind de altfel motivul de fapt invocat de organul fiscal în decizia de impunere.

Astfel, SC SRL precizează următoarele:

1. Dl. nu este angajatul societății, este fratele administratorului SC SRL, de altfel numele societății este (numele de familie a celor doi frați) și în această calitate „de frate al administratorului”, dl. a ajutat societatea și nicidecum nu a avut calitatea de angajat.

Contestatoarea arată că, acest aspect reiese de altfel și din faptul că între societate și dl. nu există raporturi contractuale de muncă, nefiind încheiat un contract individual de muncă.

2. Între dl. și SC SRL nu a fost încheiat un contract individual de muncă, potrivit Legii nr.53/2003 privind Codul muncii, cu modificările ulterioare.

Contestatoarea susține că potrivit art.14 alin.(2) din Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, angajatorul are posibilitatea de a încheia contracte de muncă, legiuitorul folosind cuvântul „poate” și nu prevede obligația persoanei juridice de a încheia un contract individual de muncă, această obligație a angajatorului fiind prevăzută la art.16 alin.(1) din Codul muncii, care menționează expres faptul că, contractul individual de muncă se încheie anterior începerii raporturilor de muncă și numai în baza consimțământului părților.

Contestatoarea menționează că așa cum a arătat, dl. este fratele administratorului SC SRL și nu se poate vorbi de un raport de muncă.

3. În decizia de impunere nr., organul fiscal menționează că toate aceste obligații ale societății sunt datorate pentru dl., ori fratele administratorului se numește.

4. Nu poate fi vorba de un raport de muncă între societate și dl. , atâta timp cât acesta își plătește personal contribuțiile datorate, respectiv CAS, impozit etc., și nu în baza vreunui contract individual de muncă. Așa cum rezultată din declarația dată dl., acesta își plătește personal contribuțiile, neavând un contract individual de muncă.

5. Contestatoarea susține că nu cunoaște ce bază de calcul a avut în vedere de organele de inspecție fiscală pentru sabilirea obligațiilor fiscale datorate de către SC SRL, pentru dl., în condițiile în care nu a fost încheiat un contract individual de muncă între aceștia.

În acest sens, contestatoarea arată că orice contract individual de muncă trebuie să cuprindă clauzele referitoare la: părțile contractante, obiectul contractului, durata contractului, locul de muncă, felul muncii, condițiile muncă, durata muncii, concediu, salarizare, drepturile și obligațiile părților, suspendarea contractului de muncă, încetarea contractului individual de muncă, la modul de soluționare a conflictelor de muncă și alte clauze negociate între angajator și salariat; clauze care se includ cu respectarea legislației muncii.

6. În decizia de impunere se menționează ca și temei legal acte normative abrogate și acte normative care fac referire la angajați, asigurați etc, ori dl. nu are calitatea de angajat al societății.

Contestatoarea arată că având în vedere prevederile art.4, art.5 și art.18 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurare sociale, cu modificările și completările ulterioare, SC SRL în raport cu dl. nu are calitatea de angajator și nici dl. nu are calitatea de angajat, nexistând raporturi contractuale de muncă, care să dea naștere la plata unor contribuții izvorâte din contract.

Totodată, contestatoarea susține că prevederile art.24 alin.(1) și art.28 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurare sociale, cu modificările și completările ulterioare, invocate de organul de inspecție fiscală ca și temei legal, precizează baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator și contribuția individuală de asigurări sociale datorată de asigurați, ori dacă dl. nu este angajatul SC SRL, neexistând raporturi de muncă în baza unui contract, nu se poate stabili în sarcina societății obligații fiscale reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale reținute de la dl. , în calitate de asigurat.

De asemenea, contestatoarea arată că O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, invocată de organul de inspecție fiscală ca și temei de drept pentru contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, a fost abrogată de Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel că art.51 alin.(1) și art.52 din O.U.G. nr.150/2002 la care face referire organul fiscal nu-și mai găsesc aplicabilitate.

Referitor la contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contestatoarea arată că organul de inspecție fiscală invocă ca temei de drept art.26, art.27 și art.19 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care precizează care sunt persoanele asigurate obligatoriu prin efectul legii, între aceștia fiind persoanele care defășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari. Ori, dl. nu defășoară la SC SRL activități pe bază de contract individual de muncă, pentru a fi obligat la contribuțiile de asigurări pentru șomaj datorate de angajator și angajați, întrucât nu are calitatea de angajat, astfel că nu se impunea aplicarea prevederilor art.26 și art.27 din Legea nr.76/2002.

Referitor la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contestatoarea arată că, temeiul de drept invocat de organul de inspecție fiscală, respectiv art.101 alin.(2) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, nu-și găsește aplicabilitate în cazul în speță, întrucât legea sus menționată a fost republicată și modificată. În urma acestor modificări și republicări art.110 nu conține aliniatul 1, iar la art.101 se precizează: „Furnizarea de informații false la stabilirea contribuțiilor datorate sau a prestațiilor cuvenite potrivit prezentei legi constituie infracțiune de fals intelectual și se pedepsește potrivit dispozițiilor Codului penal”, ori acest text de lege nu are nici o legătură cu situația în speță.

Totodată, contestatoarea arată că, de altfel organul de inspecție fiscală raportează contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator tot la dl., ori acesta nu are raporturi contractuale cu SC SRL, iar societatea nu poate fi obligată la astfel de contribuții.

În ceea ce privește, temeiul de drept invocat de organul fiscal pentru contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, respectiv art.4 din OUG nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, contestatoarea precizează că alin.(1) al art.4 a fost abrogat expres prin O.U.G. nr.36/2010.

De asemenea, contestatoarea arată că O.U.G. nr.158/2005, cu modificările și completările ulterioare, face referire la concediile angajaților, iar organul de inspecție fiscală a raportat contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice la faptul că SC SRL nu a declarat obligații de plată la contribuții la fondul asigurărilor sociale de sănătate pentru angajatul. Ori dl. nu are calitatea de angajat, neexistând contract individual de muncă între societate și acesta, nefiind stabilit prin clauză contractuală numărul de zile de concediu, pentru a se putea calcula contribuția societății.

Referitor la contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, organul de inspecție fiscală menționează ca temei de drept art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, articol care menționează expres obligațiilor angajatorilor de a plăti contribuția de 0,25% la fondul de garantare, pentru salariații încadrați cu contract individual de muncă.

Contestatoarea arată că dl. pentru care organul de inspecție fiscală a stabilit această contribuție, nu are calitatea de salariat, întrucât nu este angajatul SC SRL, neexistând raporturi contractuale, nefiind încheiat un contract individual de muncă.

În ceea ce privește impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, art.55 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare definește veniturile din salarii, text de lege ce face referire la veniturile din salarii obținute de o persoană fizică în baza unui contract individual de muncă, iar dl. nu are încheiat nici un contract de muncă individual cu SC SRL.

7. Perioada pentru care organul de inspecție fiscală a calculat toate aceste obligații este 01.12.2006 – 20.04.2010, iar majorările de întârziere au fost calculate de organul fiscal pentru perioada 25.01.2007 – 31.10.2010, intervenind astfel termenul de prescripție de 3 ani.

8. Decizia de impunere se bazează pe Raportul de inspecție fiscală nr. ca urmare a sesizării I.T.M. Caraș-Severin și a Procesului – Verbal nr..

Contestatoarea arată că este în litigiu cu I.T.M. Caraș-Severin, pe rolul Judecătoriei fiind dosarul cu nr. având ca obiect contestație la Procesul verbal de contravenție întocmit de I.T.M. Caraș-Severin, prin care societatea a fost amendată cu suma de lei. Contestatoarea precizează că, de altfel acest proces verbal care a fost

contestat în instanță, se bazează pe o declarație a dl., fiind de fapt fratele administratorului și care s-a aflat în eroare când a menționat că este angajatul SC SRL. Între dl. și SC SRL nu există raporturi contractuale de muncă, nefiind încheiat un contract individual de muncă, care presupune un acord expres din partea ambelor părți, nefiind vorba de nici un salariu care presupune un contract individual de muncă.

Contestatoarea susține că, dl. în eroare s-a aflat și atunci când a menționat că este angajat din decembrie 2006, menționând de fapt că atunci s-a înființat societatea. Tot în eroare s-a aflat și când a declarat că lucrează 8 ore pe zi, ori din evidențele contabile și chiar din raportul întocmit de organul de inspecție fiscală reiese faptul că SC SRL nu a desfășurat o activitate continuă, înregistrând pierderi, nejustificându-se astfel declarațiile acestuia că ar fi putut lucra 8 ore/zi.

De asemenea, contestatoarea face precizarea că activitatea ei a fost afectată de criza financiară și ca urmare nu mai desfășoară activitate, mai exact prin Rezoluția nr. dată de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul și Decizia nr. emisă de Agenția Națională de Administrația Fiscală (anexată în xerocopie la dosar), activitatea societății este suspendată pentru perioada 21.04.2010 – 22.04.2013.

II. Verificarea s-a efectuat ca urmare a sesizării formulate de I.T.M. Caraș-Severin prin adresa nr. și a procesului verbal de control nr. încheiat de inspectorii de muncă din cadrul I.T.M..

Organele de inspecție fiscală menționează, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., că în data de 16.06.2010 s-a efectuat un control inopinat finalizat prin procesul verbal nr., prin care s-a constatat că societatea angajează fără contract de muncă pe dl., fiind găsit la lucru de organele de control a I.T.M. Caraș-Severin, declarând că a muncit fără acte legale în perioada 01.12.2006 – 20.04.2010.

Tot, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală precizează faptul că, administratorul societății a contestat actul de control al I.T.M. Caraș-Severin, respectiv solicită exonerarea plății amenzii contravenționale în cuantum de lei și transformarea acesteia în avertisment

Societatea pe perioada 01.12.2006-30.04.2010, nu întocmește state de plată, nu calculează și nu declară obligații de plată la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale și fondurile speciale.

Inspecție fiscală a cuprins perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Din verificarea documentelor puse la dispoziție de către societate, organele de inspecție fiscală consemnează faptul că, societatea angajează fără contract de muncă pe numitul, persoană care nu este cuprinsă în statele de plată a societății în perioada sus menționată, nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale.

De asemenea, organele de inspecție fiscală consemnează că societatea în această perioadă realizează venituri din transporturi, fără a avea angajat cu contract de muncă personal calificat pentru această prestare, astfel că de la înființare până la data efectuării controlului societatea nu prezintă vectorul fiscal privind obligații de plată la bugetul asigurărilor sociale și fonduri speciale.

Organele de inspecție fiscală menționează că, dl. a declarat organelor de control I.T.M. Caraș-Severin (anexa nr.1) faptul că lucrează la SC SRL de la data de 01.12.2006, cu timp de muncă de 8 ore pe zi, că a negociat cu angajatorul un salariu de 1.000 lei/lună, în luna martie 2010.

Urmarea necalculării, neevidențierii și nedeclarării obligațiilor de plată la bugetul consolidat al statului, privind drepturile salariale ale angajatului pentru perioada

01.12.2006 – 20.04.2010, organul de inspecție fiscală a procedat la stabilirea din oficiu a impozitelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, conform art.83 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar potrivit art.67 alin.(1) din același act normativ au estimat baza de impunere.

Organele de inspecție fiscală menționează că, calculul diferențelor constatate privind drepturile salariale a angajatului s-a efectuat la nivelul salariului minim pe economie la care au fost aplicați coeficienții de ierarhizare, pentru fiecare perioadă în parte, conform legislației în vigoare, astfel: pentru anul 2006 conform H.G. nr.1766/2005; pentru anul 2007 conform H.G. nr.1825/2006; pentru anul 2008 conform H.G. nr.1507/2007 (perioada I-X 2008) și H.G. nr.1051/2008 (pentru perioada X – XII 2008); pentru anul 2009 conform H.G. nr.1051/2008. Valoarea acesteia este 24.816 lei și reprezintă baza de impozitare a drepturilor salariale pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010 (anexa nr.2), la care au fost calculate obligații de plată privind impozitul pe venituri din salarii și bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale, conform prevederilor art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.106, art.107, art.108 și art.111 privind Codul Fiscal, cu normele metodologice de aplicare.

Organele de inspecție fiscală consemnează că a fost stabilită suplimentar de plată suma de 22.460 lei reprezentând valoarea totală a obligațiilor de plată la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale, pentru dl., angajat fără contract de muncă și accesorii, astfel:

- lei reprezentând diferența totală a obligațiilor de plată la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale aferente perioadei 01.12.2006 – 20.04.2010;
- lei reprezentând accesorii calculate pentru perioada 25.01.2007-31.10.2010.

În structură, situația impozitelor și a contribuțiilor la asigurările sociale și fondurile speciale, stabilite de organele de inspecție fiscală, se prezintă astfel:

1. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a impozitului pe veniturile din salarii datorat bugetului de stat, pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată la bugetul de stat, aferente veniturilor din salarii pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010, încălcându-se astfel prevederile art.55 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru veniturile din salarii, neevidențiate în contabilitate aferente perioadei 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au calculat diferența de impozit pe veniturile din salarii în sumă de **lei** precum și majorări de întârziere aferente în sumă de **lei**, pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

2. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției de asigurări sociale angajator pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției de asigurări sociale angajator pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată, astfel că, au stabilit contribuția de asigurări sociale angajator neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

3. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției de asigurări sociale angajați pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției de asigurări sociale angajați pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 24 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată, astfel că, au stabilit contribuția de asigurări sociale angajați neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

4. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj angajator pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj angajator pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Societatea nu a respectat prevederile art. 26 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, astfel că, au stabilit contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj angajator neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

5. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj angajați pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au reținut următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj angajați pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Societatea nu a respectat prevederile art.27 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, astfel că, au stabilit contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj – angajați neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

6. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajator pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajator pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 52 din Ordonanța de Urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art.258 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, actualizată, astfel că, au stabilit contribuția la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajator neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

7. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajați pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au reținut următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajați pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 51 din Ordonanța de Urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art.258 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, actualizată, astfel că, au stabilit contribuția la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajați neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

8. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției pentru concedii și indemnizații de sănătate pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de sănătate pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art.4 și art.6 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, astfel că, au stabilit contribuția pentru concedii și indemnizații de sănătate neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

9. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată a contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art.101 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, astfel că, au stabilit contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de **lei**, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

10. În urma verificării modului de calcul a obligației de plată la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, astfel că, au stabilit fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale neevidențiat în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010 în sumă de în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

Organele de inspecție fiscală consemnează faptul că majorările de întârziere au fost calculate în conformitate cu prevederile art.120, art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele

normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În ceea ce privește excepția prescripției ridicată de societatea contestatoare cu privire la dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010 și calcularea de accesorii pentru perioada 25.01.2007– 31.10.2010, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare stipulează:

Art. 91

„Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. „

Art. 98

„Perioada supusă inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat. „

Având în vedere cele mai sus precizate, reținem că dreptul organului de inspecție fiscală de a calcula și stabili în sarcina SC SRL obligații fiscale aferente bugetului consolidat al statului, majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat, se prescrie în termen de 5 ani, termen care începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală și nu de 3 ani cum precizează contestatoarea în contestația formulată.

Față de cele prezentate se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit obligații fiscale pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010 și accesorii aferente pentru perioada 25.01.2007–31.10.2010, fapt pentru care se va respinge excepția ridicată de către contestatoare.

1. Referitor la impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă SC SRL datorează obligațiile sus menționate aferente veniturilor de natură salarială pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010, în condițiile în care domnul a declarat că a lucrat fără forme legale, în perioada sus menționată.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a sesizării formulate de I.T.M. Caraș-Severin prin adresa nr. și a procesului verbal de control nr. încheiat de inspectorii de muncă din cadrul I.T.M. Caraș-Severin.

Organele de inspecție fiscală menționează, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., că în data de 16.06.2010 s-a efectuat un control inopinat finalizat prin procesul verbal nr., prin care s-a constatat că societatea angajează fără contract de muncă pe dl., fiind găsit la lucru de organele de control I.T.M. Caraș-Severin, declarând că a muncit fără acte legale în perioada 01.12.2006 – 20.04.2010.

Tot, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală precizează faptul că, administratorul societății a contestat actul de control al I.T.M. Caraș-Severin, respectiv solicită exonerarea plății amenzii contravenționale în cuantum de 3.000 lei și transformarea acesteia în avertisment

Societatea pe perioada 01.12.2006-30.04.2010, nu întocmește state de plată, nu calculează și nu declară obligații de plată la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale și fondurile speciale.

Inspecție fiscală a cuprins perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Din verificarea documentelor puse la dispoziție de către societate, organele de inspecție fiscală consemnează faptul că, societatea angajează fără contract de muncă pe numitul, persoană care nu este cuprinsă în statele de plată a societății în perioada sus menționată, nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale.

De asemenea, organele de inspecție fiscală consemnează că societatea în această perioadă realizează venituri din transporturi, fără a avea angajat cu contract de muncă personal calificat pentru această prestare, astfel că de la înființare până la data efectuării controlului societatea nu prezintă vectorul fiscal privind obligații de plată la bugetul asigurărilor sociale și fonduri speciale.

Organele de inspecție fiscală menționează că, dl. a declarat organelor de control I.T.M. Caraș-Severin (anexa nr.1) faptul că lucrează la SC SRL de la data de 01.12.2006, cu timp de muncă de 8 ore pe zi, că a negociat cu angajatorul un salariul de 1.000 lei/lună, în luna martie 2010.

Urmarea necalculării, neevidențierii și nedeclarării obligațiilor de plată la bugetul consolidat al statului, privind drepturile salariale ale angajatului, pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010, organul de inspecție fiscală a procedat la stabilirea din oficiu a impozitelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat în conformitate cu prevederile art.83 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație. “

Organele de inspecție fiscală, pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010, au estimat baza de impunere, în conformitate cu prevederile art.67 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. “

Organele de inspecție fiscală menționează că, calculul diferențelor constatate privind drepturile salariale a angajatului s-a efectuat la nivelul salariului minim pe economie la care au fost aplicați coeficienții de ierarhizare, pentru fiecare perioadă în parte, conform legislației în vigoare, astfel: pentru anul 2006 conform H.G. nr.1766/2005; pentru anul 2007 conform H.G. nr.1825/2006; pentru anul 2008 conform H.G. nr.1507/2007 (perioada I-X 2008) și H.G. nr.1051/2008 (pentru perioada X – XII 2008); pentru anul 2009 conform H.G. nr.1051/2008. Valoarea acesteia este 24.816 lei și reprezintă baza de impozitare a drepturilor salariale pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010 (anexa nr.2), la care au fost calculate obligații de plată privind impozitul pe venituri din salarii și bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale, conform prevederilor art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

A. Impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor.

În fapt, urmare a verificării modului de calcul a obligației de plată a impozitului pe veniturile din salarii datorat bugetului de stat, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată la bugetul de stat aferente veniturilor din salarii pentru dl., pentru perioada 01.12.2006-20.04.2010, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au procedat la

calcularea impozitului pe veniturile din salarii, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.55 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența în sumă de **lei**, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei**, pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010 -31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.55

„(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.”

Art. 57

„(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri. „

B. Contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator și contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați pentru dl. , în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006–20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.24 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit și contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, pentru dl., neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006–20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art. 24 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurări sociale, actualizată, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010–31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 23

(1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de munca, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin.(1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin.(1) pct. II;

Art. 24

(1) Baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art.5 alin. (1) pct. I și II.

Art. 28

(1) Contribuția individuală de asigurări sociale, datorată de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II, se retine integral din salariul sau, după caz, din venitul brut lunar al asiguratului și se virează lunar de angajator la casa teritorială de pensii în raza căreia se afla sediul acestuia.

(2) Angajatorul calculează și virează lunar contribuția de asigurări sociale pe care o datorează bugetului asigurărilor sociale de stat, împreună cu contribuțiile individuale reținute de la asigurați”.

C. Contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator și contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator și contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, pentru dl., în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator, neevidențiată în contabilitate aferentă perioadei 01.12.2006 – 20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art. 26 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006 – 20.04.2010, în sumă de **lei**, conform prevederilor art. 27 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art. 26.

"(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 2,5%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de persoanele asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19."

Art. 27

„(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cota de 1%,*) aplicată asupra salariului de baza lunar brut, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. a)-d) sau, după caz, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.”

D. Contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de sănătate pentru dl. Vaida Alexandru în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006–20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.4 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, care precizează:

Art. 5

„Începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cota de contribuție prevăzută la art. 4 alin. (2) se datorează și se achită de către:

- a) angajatori pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B;
- b) instituția care administrează bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. C;
- c) persoanele prevăzute la art.1 alin. (2).

Art. 6

(1) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art.5 au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații; acestea au obligația să anunțe lunar casei de asigurări de sănătate schimbările de natură să modifice elementele de calcul pentru plata contribuției.

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art.5 lit. a) au obligația plății cotei de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,85%, aplicată la fondul de salarii realizat, cu respectarea prevederilor legislației financiar-fiscale în materie. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială. „

E. Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, pentru dl. în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010, în sumă de **lei**, conform prevederilor art.101 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 101

(1) Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de fondul total de salarii brute lunare realizate.

(2) Cotele de contribuție datorate de angajatori în funcție de clasa de risc sunt stabilite de la 0,5% la 4%, aplicate asupra fondului total de salarii brute lunare realizate.

(3) Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale nu se aplică asupra sumelor reprezentând:

a) prestații de asigurări sociale care se suportă din fondurile asigurărilor sociale sau din fondurile angajatorului și care se plătesc direct de către acesta, potrivit legii;

F. Contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale pentru dl., în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, neevidențiat în contabilitate, aferent perioadei 01.12.2006-20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, care stipulează:

Art. 7

“(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cota de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați.”

Art. 8

“ (1) Angajatorii au obligația de a declara lunar contribuția la Fondul de garantare la organul fiscal competent, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale.

(2) Termenul de declarare a contribuției la Fondul de garantare constituie și termen de plată. “

Potrivit prevederilor enunțate anterior, se reține că se datorează impozit pe veniturile din salarii, contribuții la asigurările sociale, contribuții la asigurările pentru șomaj, contribuția pentru concediile medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, pentru veniturile obținute de o persoană fizică, în baza unui contract de muncă, prin care se obligă să presteze o muncă sau un serviciu în favoarea societății în schimbul unei remunerații.

Pentru cauza în speță se reține că, dl. a declarat organelor de control a I.T.M. Caraș-Severin, că în perioada 01.12.2006 - 20.04.2010 a lucrat 8 ore/zi fără a avea contract de muncă și că a primit un salariu de 1.000 lei net lunar, motiv pentru care aceștia au emis procesul verbal nr., prin care dispun încheierea unui contract individual de muncă în formă scrisă pentru dl. de la data începerii activității la SC SRL, înregistrarea acestuia la ITM Caraș-Severin, întocmirea foilor colective de prezență și a statelor de plată de omisiune pentru perioada lucrată în cadrul societății.

Organele de inspecție fiscală, urmare a adresei nr. emisă de I.T.M. Caraș-Severin și înregistrată la D.G.F.P.Caraș-Severin sub nr., prin care se face cunoscut faptul că la SC SRL se desfășoară muncă fără forme legale, au stabilit venitul brut pe intervalul de timp lucrat la societate de către dl. și neînregistrat în contabilitate, au stabilit impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor în sumă de lei; contribuția de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de lei; contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de lei; contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de lei; contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de lei; contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei.

Referitor la accesoriile în sumă totală de lei aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar de plată în sumă de lei, precizăm că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă totală de lei reprezentând diferența de obligații fiscale, aceasta datorează și majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, conform principiului de drept „accesoriul urmează principalul”.

În ceea ce privește afirmațiile contestatoarei potrivit căroră, dl. nu este angajatul său și, între dl. și SC SRL nu a fost încheiat un contract individual de muncă, potrivit Legii nr.53/2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât dl., prin declarația dată în fața organelor de control a I.T.M. Caraș-Severin precizează că lucrează din decembrie 2006 la SC SRL, 8 ore/zi și are meseria de șofer.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia art.101 din [Legea nr.346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, nu conține aliniatul 1, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât perioada verificată este 01.12.2006–20.04.2010, iar în luna noiembrie 2008 [Legea nr.346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale a fost republicată, în temeiul [art. II din Legea nr.258/2008](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr.346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.757 din 10 noiembrie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia temeiul de drept invocat de organul de inspecție fiscală, respectiv art.4 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate ar fi eronat pe motiv că alin.(1) al art.4 din actul normativ menționat a fost abrogat expers prin O.U.G. nr.36/14.04.2010, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât perioada verificată este 01.12.2006 - 20.04.2010.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia este în litigiu cu I.T.M. Caraș-Severin, pe rolul Judecătorei fiind dosarul cu nr. având ca obiect contestație la Procesul verbal de contravenție întocmit de I.T.M. Caraș-Severin prin care societatea a fost amendată cu suma de lei, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece prin procesul verbal sus menționat societatea a fost sancționată contravențional, or, obiectul prezentei contestații îl constituie decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

Totodată se reține faptul că, prin contestația formulată societatea nu contestă modul de calcul al obligațiilor fiscale datorate, arătând numai faptul că dl.este fratele administratorului SC SRL și nu poate fi vorba de un raport de muncă.

Având în vedere cele precizate mai sus, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, dar și faptul că societatea nu prezintă alte argumente de fapt în susținerea contestației, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC SRL pentru impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj datorată de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei; contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

2. Referitor la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, precum și contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei,

cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra sumelor sus menționate, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au

Înscris în titlu de creanță contestat, pentru obligațiile fiscale principale stabilite, un temei de drept abrogat.

În fapt, societatea nu calculează, nu înregistrează în contabilitate și nu declară obligații de plată aferente contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajator și contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați, pentru dl. Vaida Alexandru, în perioada 01.12.2006-20.04.2010.

Urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția la fondul asigurărilor sociale de sănătate angajator neevidențiată în contabilitate, aferente perioadei 01.12.2006-20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.52 din O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare și prevederile art.258 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, actualizată, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010 – 31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit contribuția la fondul asigurărilor sociale de sănătate asigurați, neevidențiată în contabilitate, aferentă perioadei 01.12.2006-20.04.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.51 din O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare și prevederile art.257 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, actualizată, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **ei** pentru perioada 01.12.2006-30.06.2010, dobânzi de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.07.2010–31.10.2010 și penalități de întârziere în sumă de **lei** pentru perioada 01.10.2010-31.10.2010.

Prin contestația formulată, contestatoarea susține că O.U.G. nr.150 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate invocat de organele de inspecție fiscală în decizia de impunere ca și temei de drept pentru contribuția la fondul asigurărilor de sănătate datorată de angajator și contribuția la fondul asigurărilor de sănătate reținută de la asigurați, a fost abrogat de Legea nr.95/14.04.2006 privind reforma în domeniul sănătății și că art.51 alin.(1) și art.52 alin.(1) din O.U.G. nr.150/2002 la care face referire organul fiscal nu-și mai găsesc aplicabilitate.

Analizând temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală în decizia de impunere, respectiv dispozițiile art.51 alin.(1) și art.52 alin.(1) din O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, se reține că aceste dispoziții legale, pentru perioada 01.12.2006 – 20.04.2010 au fost abrogate de Legea nr.95/14.04.2006 privind reforma în domeniul sănătății, în vigoare fiind prevederile legii sus menționate.

Asa cum se poate observa, organele de inspecție fiscală, la stabilirea contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați nu au precizat temeiul de drept, în vigoare pentru perioada verificată, în baza căruia au calculat aceste contribuții de asigurări pentru sănătate.

Conform prevederilor O.M.F.P. nr.972/2006 privind aprobarea formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală", pct.2.1.3 din Instrucțiunile de completare a formularului, se rețin următoarele:

“Punctul 2.1.3 : se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta.”

Din cele de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală aveau obligația precizării, în decizia de impunere, care reprezintă titlul de creanță susceptibil de a fi contestat, temeiul de drept în vigoare aferent fiecărei perioadei fiscale, corespunzător faptei constatate.

Pe cale de consecință, având în vedere că organele de inspecție fiscală nu au precizat temeiul de drept în vigoare pentru perioada verificată, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma totală de lei, din care: lei reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, lei reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, lei reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați și lei reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată să efectueze o nouă reverificare pentru aceeași perioadă și pentru același tip de impozit, în conformitate cu prevederile legale, ținând cont de cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și prevederile legale aplicabile speței în perioada verificată și să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.55 alin.(1), art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; art.5 alin.(1), art.23 alin.(1) lit.a), art.24 alin.(1), art.28 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare; art.26 alin.(1), art.27 alin.(1) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare; art.5, art.6 alin.(1) și alin.(2) din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizatiile de asigurări sociale de sănătate; art.101 alin.(1), alin.(2),

alin.(3) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare; art.7 alin.(1), art.8 alin. (1) și alin.(2) din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, O.M.F.P. nr.972/2006 privind aprobarea formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală", pct.12.7, pct.12.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și art.67 alin.(1), art.83 alin.(1), art.216 alin.(1) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC SRL** pentru suma totală de **lei** reprezentând:

- lei - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- lei - contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator;
- lei - contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- lei - contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei - contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei - contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei - accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei - contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- lei - accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- lei - contribuția angajatorului la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- lei - accesorii aferente contribuției angajatorului la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. , pentru suma totală de **lei**, din care:

- lei reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;

- lei reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- lei reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată să efectueze o nouă reverificare pentru aceeași perioadă și pentru același tip de impozit, în conformitate cu prevederile legale, ținând cont de cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și prevederile legale aplicabile în speță în perioada verificată și să emită o nouă decizie de impunere.